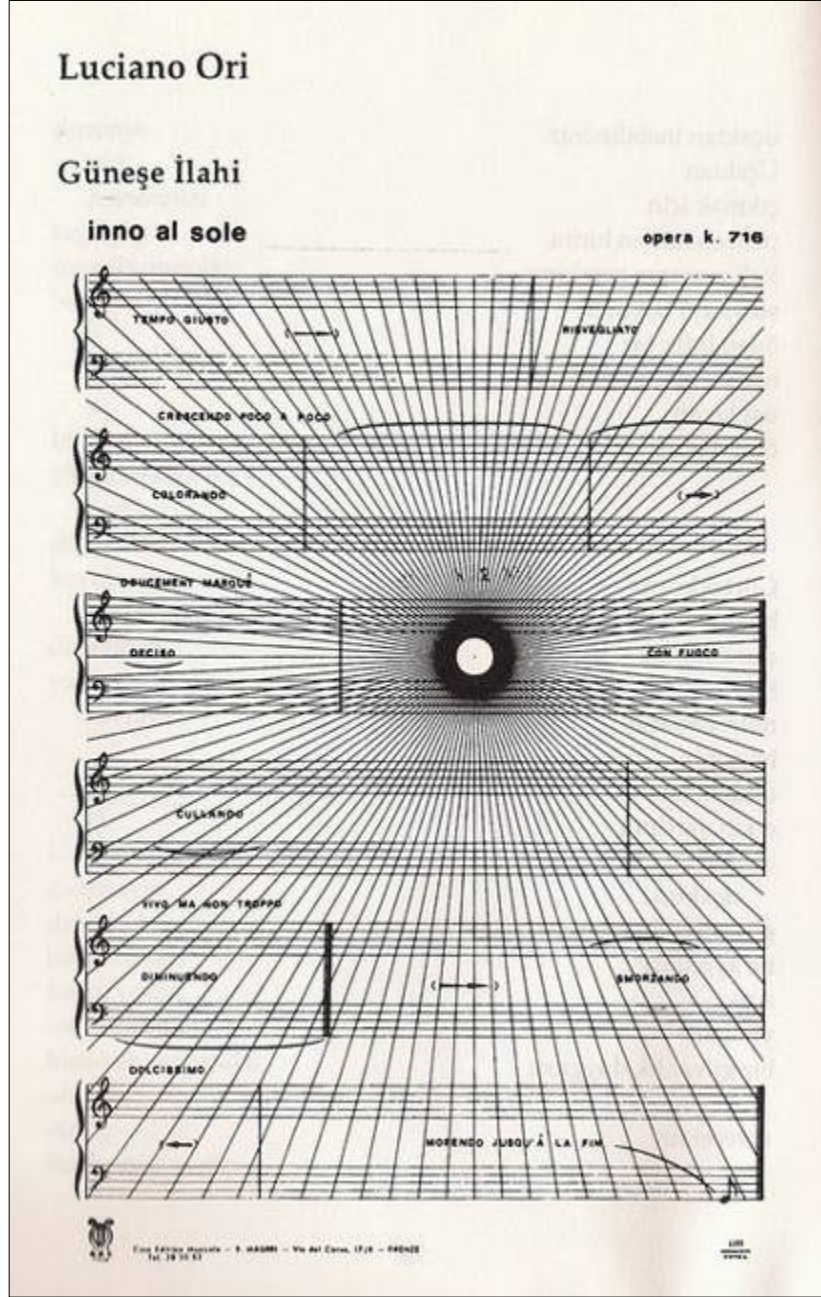

Kendi bedenlerimizde yüzmeye izin verin,
ruhlarımızı ruhlarımıza terk edin. (A. Artaud)

(...) Günümüzde merkezin egemen modeller için istediği onay, koşulsuz ve mutlak niteliktedir. Eski kültürel modeller yadsınmaktadır. İnsanların artık o modellerle bir ilintileri kalmamıştır. Bu nedenle, yeni egemenlik sistemi için varlığı kesinlikle gerekli olan hedonist ideolojinin "hoşgörüsü"nü, insanlık tarihinin gördüğü en kötü baskı aracı olduğu ileri sürülebilir. Böyle bir baskı, kendini nasıl kabul ettirebilmiştir. Bu, altyapı ve iletişim alanlarındaki iki devrimle olmuştur. Caddeler, motorize oluş vb günümüzde çevre yöreleri merkeze sıkı sıkıya bağlamış ve aradaki her türlü mesafeyi ortadan kaldırmıştır. İletişim alanındaki devrim ise çok daha köktenci ve belirleyici nitelik kazanmıştır. Merkez, televizyonun yardımıyla, tarihi ve özgün kültürleri açısından son derece zengin olan bir ülkenin tamamını kendi çizdiği görüntüye uydurmuştur. Başlatılan bir eş düzeye getirme süreci içerisinde özgün ve öznel ne varsa, ortadan kaldırmıştır. Merkez, kendi modellerini birer norm düzeyine çıkarmıştır; bu norm, modern endüstrileşme sürecinden başkası değildir; bu süreç, tüketicinin tüketmesiyle yetinmemekte, ama tüketim ideolojisinden başkaca bir ideolojiye yaşama hakkı tanımamak iddiasıyla ortaya çıkmaktadır. (...) Tekrar söylüyorum; Faşizm, İtalyan halkının ruhunda bir çizik bırakmayı bile başaramamıştır; yeni faşizm ise yeni bildirişim ve iletişim araçlarıyla (bu arada her şeyden önce televizyon aracılığıyla) bu ruhu çizmekle kalmamış, parçalamış, kirletmiş, bütün zamanlar için pislğe bulamıştır...

Pier Paolo Pasolini
(Korsan Yazılar'dan...)
Argos Dergisi, Çev: Ahmet Cemal, Sayı:7, 1989, s.54

KENDİ KARANLIĞINI
KENDİN AYDINLAT!

AMUDA MI KALKALIM? (Tahsin Yücel)

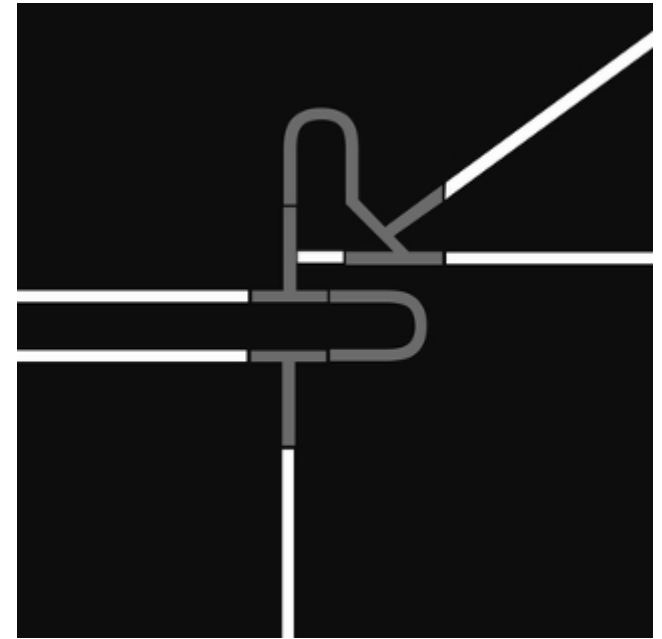
(...)

Durduğun yerden İstanbul köprüsü tramvayları mavnalarıyla sanki yürüyor
Bu sislerin ve bulutların arasından en sonra harekete geçen Kız Kulesi'dir
Kayıkların direkleri insanların üzerinde
Büyük bir bulut gelip durmuştur
İşte karın karına vermiş motorlardaki balıkların üstlerine yağmur yağıyor
Bir defa olsun akıllarına gelmemiştir
Gözleri pırıl pırıl balıkların
Bir İstanbul göğü altında ağlamak

Hepsi denizde geçen hayatlarını düşünüyorlar
Dokunsanız ağlayacaklardır

İstanbul açları tokları hastalarıyla aynı kta üzerinde bulunuyor

N(esrin) İlhan Berk
İstanbul, 1947

YALÇINPINAR TUTUKLUK YAPTI!

Tutukluğu tutmak için 4910'a kısa mesaj gönderin.

Benliği belletmek, iradeyi tazelemek için, Aktif Kollektif

<http://www.edoksokakta.tumblr.com>

t.
"kendisini uydurmak zorunda kalan benlik kendini kısaltır..." demişti m. blanchot. eklemek gerekir; iktidar üreten, taşıyan, bir politika da özneyi kısaltır...

u.
her tür yalnızlığı göze alan ve "oda loştu, karanlık olmasından kaynaklanmıyordu bu durum: ışık çok görünür hale gelmişti, artık aydınlatmıyordu" diyen m. blanchot çok iyi biliyordu sürekli muhalefetin anlamını...

Uygar Asan

LORCA'NIN ÖLÜMÜ

Bir şarkının elini ayağını uyuttular
Sesini kopardılar tanınmış becerilerle
Kuyular yükseltildi sonra
Bir atın yelesi sönuverdi
Bir çiçeğin çıkırığı örümcek ördü
Ve sustu kadınların saçları.

Bir kuş
Bir sözcükten geri alındı
Bir arı katran topladı
Bir uçurum şakul tuttu
Bir hortlak güneş sonuçlandı
Buruşuk us kapısında

Ve bir köprü yolcularını
Bir duvarın dibine yığdı kaskatı

Sonra kilit koktu
Bir meydan

Feyyaz Kayacan
"Benim Örümceğim Başka"

HANS ARP

Sustun, sustukça

sıra sana geldi. Şimdi; **durma,**
durdukça sıra gene sana gelecek!
İzin verme, gelmesin! (ADABEYİ)

Dilin Sınırları

Wittgenstein, **Tractacus**'a yazdığı önsözde kitabın amacının dilin sınırlarını çizmek olduğunu belirtir. (...) Sınırın öbür yanında anlamsızlıktan başka bir şey bulunmayacaktır. Oysa bunun birkaç yönden nitelendirilmesi gerekir. Çünkü, **Tractacus**'da sınırın öte yanı diye bir şey olamaz. Dolayısıyla sınırı çizme işi de, sanki uzayın uzayın kendi eğriliğini hesaplamak gibi bir iştir. Eğer olgu önermelerinin anlamları mantıksal uzaydaki noktalar olarak düşünülecekse, anlamsızlığı orada yerleştirecek hiçbir yer olamaz.

(...) Eğer anlamın sınırları olgu söyleminin sınırlarıysa, olgusal olmayan bütün söylem anlamsız olacaktır. Öyle ise, sınırı çizme işini bu biçimde gören herkes yıkıcı türden bir pozitivist olacakmış gibidir. (...) Örneğin Wittgenstein, "olgu söylemi" terimini genellikle kapsadığından daha çok şey kapsayacak biçimde genişletebilirdi: Bu durumda olgu söyleminin uzayı, düşüncenin daha az bilimsel alanlarında meydana gelen her şeyi kendine çekebilmesine izin verecek biçimde, daha girdili çıktılı bir eğrilik kazanırdı. Ya da daha iyi ve daha kötü anlamsızlıklar arasında incelikli bir ayırım kurmaya çalışabilirdi. (...) Onun yola çıktığı nokta sıradan olgu söylemidir. Ancak sıradan olgu önermelerini günlük yaşamda ve hatta bilimde kullandıkları gibi bırakmaz. Dilin düşünceyi gizlediğine ve düşüncelerimizin gerçek biçimlerinin ancak içinde dile getirildikleri dil çözümlenip, başlangıç önermeleri diye adlandırdığı en küçük öğelerine ayrıldığında ortaya çıkacağına inanır. Bunun altındaki düşünce, sıradan bir olgu önermesinin dile getirilmesinin, içinde birçok küçük adımlar bulunduran kaba bir atlayışa benzediğidir. Örneğin, tak başına, saatin masanın üzerinde durduğu bildirimini yapmak, içirme yoluyla, örneğin saatin içindeki düzeneğe ilişkin önermeler gibi birçok başka bildirimlerde de bulunmaktadır. Oysa bu, böyle içermelerin ancak ilk kuşağıdır. Çünkü, bu önermeler başkalarını, onlar da yine başkalarını içerecekler ve bu böylece çözümlenimin tamamlanmış olacağı, yukarıki önermenin en son öğelerine ulaşıldığı noktaya dek sürüp gidecektir.

David Pears ("Wittgenstein", Çev: Arda Denkel, Afa Yay, 1985, ss. 57-60)

ODY SABAN

"Hürriyet Âbidesi"

Art Brut Müzesi , Lozan, İsviçre

*Gececi leylâh Lilith'in ayaklarının altındaki kelleler;
palyaço Adem ile Havva anası memeli tavuskuşu, gümbürtüdeler.
Yılanı boğazına düğümlemiş iki çizgiden oluşan nokta; konuşan ağız.
"Ben Hürriyet âbidesiyim" cümlesinin yankıları, daire daire ilerliyor.*

Yokoluşlarının ağıtını yazan o kifayetsiz muhterislerle senin ilgilenmeyişinin
2010'daki yüzüdür **491** ... BİR "Evvel Fanzin" cakasıdır ve Kadıköy tribidir.

dortdokuzbir@gmail.com